

Αγαπημένη Μόρφου

Μόχθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεν ἢ γὰς πατρίας στέρεσθαι. (Ευριπίδης)

Δεν υπάρχει χειρότερος πόνος από τη στέρηση της πατρικής γης.

Μόρφου με τους λεμονανθούς
και με τον Ἀη-Μάμα
σκέφτομαι, συλλογίζομαι
και πνίγομαι στο κλάμα...

Τα σπίτια, τα περβόλια μας
όλες οι ομορφιές σου,
εξημωθήκαν τα στενά
και όλες οι γειτονιές σου.

Σκέφτομαι σαν σε όνειρο
τα μέρη τα δικά σου
κι επιθυμώ κάποια φορά
κι εγώ να 'ρθω κοντά σου.

Και κάθε μέρα που περνά
που δίχως σου κοιμούμαι
είν' ο καημός μου πιο βαρύν,
πονώ, ταλαιρωπούμαι...

Το θαύμα του Ἀη-Μάμα μας
να φέρει ελευθερία
να αναστηθούν οι λεμονιές
να βρούμε ηρεμία.

